

עת"א (נצרת) 7219-06-25 - דורון שטרן נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

עת"א (נצרת) 7219-06-25 - דורון שטרן נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'מחוזי נצרת
עת"א (נצרת) 7219-06-25

דורון שטרן

נגד

1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

בית המשפט המחוזי בנצרת

[28.08.2025]

כב' השופט סאמר ח'טיב

פסק דין

לפני עתירה נגד החלטת הממונה על עבודות השירות במחוז צפון, מיום 18.11.2024, בגדרה הורה על הפסקה מינהלית של עבודות השירות שהוטלו על העותר ועל ריצוי יתרת ימי המאסר, העומדת על 142 ימים, מאחורי סורג ובריח.

רקע

1. ביום 7.9.2023, במסגרת תת"ע 4312-10-21, הורשע העותר, על פי הודאתו, בבית המשפט לתעבורה בנצרת בעבירות תעבורה. על פי ההסדר, נגזרו על העותר שישה חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית.

2. מועד תחילת ריצוי עבודות השירות נקבע ליום 17.3.2024, העותר התייצב לתחילת ביצוע עבודות השירות ביום 31.3.2024 (להלן: יום תחילת ביצוע עבודות השירות).

3. מיום תחילת ביצוע עבודות השירות ועד ליום 29.8.2024, העותר התייצב ל-29 ימים בלבד. יום התייצבותו האחרון 25.6.2024.

4. לאור אי התייצבותו כנדרש, נערכו לעותר שיחות בירור רבות ע"י המשיב, בהן הוזהר העותר וניתנו לו הזדמנויות לחזרה תקינה לעבודה.

5. לאור המשך התנהלותו של העותר ואי התייצבותו למקום העסקתו, ביום 29.8.2024 נערך שימוע בעניינו, במסגרתו הוחלט להמליץ על הפסקה מנהלית של עבודות השירות (להלן: השימוע הראשון).

6. ביום 29.9.2024 ניתנה בעניינו של העותר החלטה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות (להלן: ההחלטה הראשונה).

7. ביום 7.10.2024, הגיש העותר באמצעות בא כוחו, עתירה על ההחלטה הראשונה במסגרת עת"א 5613-10-24 (להלן: העתירה הראשונה).

8. במהלך הדיון שנערך לפני בעתירה הראשונה, הציג העותר מכתב מגברת אנה וולדו, מומחית בלקויות למידה ופסיכותרפסטית CBT, המעיד על מצבה הנפשי של בתו (להלן: המכתב מגב' אנה), אשר לטענתו הגיש גם בעת השימוע הראשון והממונה קבע כי לא ניתן לקבוע את מהימנותו. העותר טען כי מכתבה של גב' אנה מעיד על כך שבתו, אשר ביצעה נסיון התאבדות היתה זקוקה לאביה לצידה וזו הסיבה להעדויות הרבות. ב"כ המשיב הסכימה שהעותר יחזור לשימוע משלים, בו יוכל להציג מסמכים קודמים המעידים על השתלשלות העניינים בנוגע לבתו וכן ישיב כיצד הוא מתכנן לשלב בין עבודות השירות לטיפול בבתו. העותר הסכים גם הוא לעריכת שימוע משלים והתחייב להביא את כל המסמכים הדרושים וכן את הפירוט הנדרש ביחס ליכולתו לשלב בין עבודות השירות לבין הצורך בנוכחותו לצד בתו. (פרוטוקול הדיון מיום 27.10.2024, עמ' 2, שורה 9)
9. לאור הסכמת הצדדים, הוריתי על החזרת עניינו של העותר לממונה לצורך שימוע משלים.
10. ביום 11.11.2024, נערך לעותר שימוע נוסף, אליו התייצב העותר עם בא כוחו (להלן: השימוע השני).
11. במסגרת הדיון בשימוע השני, ציין המשמע, בגליון השימוע, כי העותר לא הציג כל מסמכים ולא העלה כל נימוקים שלא עלו בשימוע הראשון וכל שהעותר ובא כוחו העלו היא בקשה ליתן הזדמנות נוספת לעותר לחזור ולבצע את עבודות השירות עד תום. לאור זאת, נקבע, כי ההחלטה על ההפסקה המנהלית עומדת בעינה. (מתוך התייחסות סגנית יועמ"ש יחידת ברקאי מיום 18.6.2025, עמ' 2).
12. ביום 18.11.2024, הגיש המשיב לתיק בית המשפט בעתירה הראשונה הודעה בדבר הפקעת עבודות שירות, בגדרה הודיע לבית המשפט אודות תוצאות השימוע השני וההחלטה כי ההפסקה המנהלית עומדת בעינה (להלן: הודעת המשיב).
13. ביום 8.6.2025 המליץ הממונה על הפסקת עבודות השירות של העותר. בהמלצתו פירט הממונה (כך במקור, ס, ח'): "נוכח העולה מגיליון השימוע, עובד השירות הוזמן לשימוע כדיון, אליו התייצב יחד עם בא כוחו בחנתי את כלל החומרים בעניינו של עובד השירות ומצאתי כי הליך ההפסקה המנהלית תקין. במסגרת השימוע טען עובד השירות כי רוצה לסיים את עבודות השירות, וביקש חופש של חודש בשל מצב נפשי של בתו. בנוסף עורך הדין ציין כי מצבו הכלכלי, הרפואי, האישי, הכללי, אינו אפשר לו לבצע עבודות שירות, עורך הדין מבקש להתחשב במצבו האישי, המשפחתי, ולתת הזדמנות ולא לבצע הפסקה מנהלית. בשים לב למפורט בגיליון השימוע ובנספחים המצורפים לו, עולה כי עובד השירות מפר את הכללים שנקבעו בעניינו לביצוע עבודות שירות ואינו מבצע את עבודות השירות כנדרש וברציפות, ותפקודו בעבודת השירות נמצא לקוי. עובד השירות זומן לשיחות, ונעשו ניסיונות רבים לרתום את עובד השירות על מנת שסיים את עונש מאסרו בעבודת שירות, אך ללא הצלחה. לאור האמור, ולאחר שטענות עובד השירות הובאו בפני, אני ממליץ בפני הגורם המוסמך, על הפסקה מנהלית של עבודת השירות בעניינו של עובד השירות".
14. נוכח המלצת הממונה והמפורט לעיל, ביום 16.6.2025, התקבלה החלטה ע"י ראש אגף האסיר, להפקעת עבודות השירות של העותר. (להלן: ההחלטה השניה).
15. טרם נשלחה לעותר הודעה אודות ההחלטה השניה, הגיש העותר, ביום 5.6.2025 עתירה זו, כנגד החלטת ראש אגף האסיר.
16. ביום 18.8.2025, נערך לפני דיון בעתירה במהלכו העלו הצדדים את טיעוניהם (להלן: הדיון). טיעוני העותר
17. העותר שטח בכתב העתירה טענות רבות בנוגע לפגמים שנפלו במהלך השימוע השני, בהליך קבלת ההחלטה השניה ובדברים העולים מהודעת המשיב. בבסיס טענותיו עומדת הסמכות להורות על הפקעת עבודות השירות ולמי היא נתונה וכן זכותו לטעון לפני הגורם המוסמך לקבל את ההחלטה להורות על הפקעת עבודות השירות, כמו כן טען העותר לשיהוי שלא כדין במתן ההחלטה השניה.

18. העותר טען כי במהלך השימוע השני הציג לפני המשמע את המסמכים שהוצגו לפני בית המשפט בעתירה הראשונה וכן קלסר מסמכים נוספים המעידים כי בתו החלה ללמוד בפנימייה, מטופלת תרופתית והצורך לטפל בה לא קיים עוד. העותר טוען כי המשמע לא שמע את טענותיו בלב פתוח ועל כן לא שינה את ההחלטה הראשונה. לטענת העותר, נימוקי המשמע להחלטתו להשאיר את ההחלטה הראשונה בעינה אינה עומדת בכללי המשפט המנהלי. טיעוני המשיב
19. המשיב טוען כי לא נפל פגם בהליך השימוע וההחלטה השניה. בכתב התשובה ובמהלך הדיון טענה ב"כ המשיב כי המסמך היחיד שהוגש בשימוע השני הינו מכתבה של גב' אנה ולא הוגשו כל מסמכים נוספים המעידים על טענותיו של המשיב בנוגע למצבה העדכני של בתו, העובדה שהיא לומדת בפנימייה או כל מידע אחר בנוגע ליכולתו של העותר לבצע את עבודות השירות. על כן, טוען המשיב שהעותר לא השכיל לנצל את ההזדמנות הנוספת שהוענקה לו להעלות את טיעוניו וכי יש לדחות את העתירה. דיון והכרעה
20. סוגיית ההפסקה המינהלית של עבודת שרות הוסדרה בסעיף 51ט לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: החוק). סעיף זה, כפי נוסחו לאחר תיקון בשנת תש"ע, מורה בזו הלשון:
"א) נציב בתי הסוהר או קצין בדרגת גונדר שהוסמך לכך על ידו, רשאי, לאחר שנתן לעובד השירות הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו או לפני סוהר בכיר כהגדרתו בפקודת בתי הסוהר שהוסמך לכך על ידי הנציב, להחליט כי עבודתו של עובד השירות לא תחל או תופסק וכי הוא יישא את עונשו או את יתרת עונשו בבית סוהר, לפי העניין, אם ראה כי מתקיים בעובד השירות אחד מאלה לפי העניין:
...
(2) הוא אינו מבצע כראוי את המשימות שהוטלו עליו או שהתנהגותו בעבודה אינה מניחה את הדעת;
...
(4) הוא לא ציית להוראה של הממונה, של רכז עבודת השירות או של המפקח או לא קיים חובה המוטלת עליו לפי סימן זה;"
- סעיף קטן (א1) לחוק קובע שהשימוע לפי סעיף קטן (א) יערך בעל-פה ויתועד בכתב.
21. ההלכה קבעה זה מכבר כי:
"ככלל, בית המשפט אינו שם עצמו תחת הגורם המוסמך להחליט על ההצדקה שבהפסקת עבודות השירות והמרתן בריצוי מאסר בפועל. תפקידו של בית המשפט בענין זה מוגבל לבחינת סבירות החלטת הנציב"
וכן כי:

"מושכלות ראשונים הם כי "התייצבות לעבודות שירות אינה ענין שבשיקול דעת אלא עונש שנגזר על אדם אשר יצא חייב בדין" (רע"ב 6029/06 סרי נ' נציב שירות בתי הסוהר (לא פורסם, 25.7.08)). עבודות שירות אינן ניתנות בידי נאשם אלא כפריבילגיה, בתור חלופה מקלה לעונש מאסר בפועל. מקום שנאשם אינו מבצע את עבודות השירות כראוי, ומראה במעשיו כי אינו מקבל על עצמו את עול האחריות הנלווית לחלופת מאסר זו, לא נותרת ברירה אלא לבטל חלופה עונשית זו ולחייבו לרצות את יתרת עונשו במאסר ממש".

(רע"ב 3275/08 יוחאי גליקסמן נ' שירות בתי הסוהר והממונה על עבודות השרות).

22. אומר כבר כעת, מבלי להכנס לעומקם של הדברים, כי גם אם נפלו פגמים בהליך קבלת ההחלטה השניה, לרבות בענין השיהוי הנטען, הרי שאלה אינם יורדים לשורשו של ההליך ואינם מצדיקים את ביטולו. ביחס לזכותו של העותר להשמיע את טענותיו, על קצה המזלג אומר, כי, כפי שהובא לעיל, לשון סעיף 51ט(א) לחוק קובעת שדבריו של עובד שירות יישמעו לפני הנציב או קצין בדרגת גונדר, או סוהר בכיר שהוסמך לכך ולא לפני הנציב או קצין בדרגת גונדר בלבד, כפי שטוען העותר. איני נדרש ליתר טענות העותר, אשר באו לידי ביטוי בעתירה, היות וטענות אלו אינן יורדות לשורשו של עניין וממילא אינן מצדיקות את ביטולו של ההליך, גם אם ימצא שהן נכונות. הדברים נאמרים ביתר שאת שעה שב"כ העותר זנח טענות אלו ובחר שלא להעלותן כלל בדיון.

23. מפרוטוקול הדיון בעתירה הראשונה עולה בברור, כי כוונת המשיבה היתה שהעותר יציג בשימוע השני מסמכים המראים מה מצבה של בתו, לרבות המקום בו היא לומדת וכל פרט אחר שיטיל אור על מצבה הנפשי לאחר אוגוסט 2024, אז נכתב מכתבה של גב' אנה. מדבריו של ב"כ העותר באותו דיון, ברור, כי הדברים הובנו גם על ידי. למען הדיוק, אביא את דבריו כלשונם: "אנחנו מסכימים שהעניין יוחזר לממונה לצורך שימוע משלים, שמעתי את דברי חברתי ואת דברי בית המשפט, אנחנו נעשה כדי להביא את כל המסמכים הדרושים ונדאג להגשתם כמתחייב ובצורה הראויה והנכונה וכמו כן לביא בפני הממונה את הפירוט הנדרש ביחס ליכולתו של העותר לשלב בין עבודות השירות לבין הצורך בנוכחותו ליד הבת שלו והטיפול בה". (ההדגשה אינה במקור, ס, ח')

24. מעיון במסמכים שהועלו על ידי העותר ובכתבי טענותיו, נראה כי המכתב מגב' אנה הוא המסמך היחיד שהוגש ע"י העותר במהלך השימוע השני. לא מצאתי כל מסמך אחר, המלמד על מצבה של בתו של העותר לאחר אוגוסט 2024, או על מקום לימודיה. דברים אלה נאמרים ביתר שאת נוכח העובדה שעל פי מכתבה של גב' אנה, נכון לזמן כתיבתו, בתו של העותר לא היתה משויכת לאף מסגרת חינוכית בשנת הלימודים העוקבת (תשפ"ד). על פי גיליון השימוע השני, כל שהיה בפי העותר היא בקשה להזדמנות נוספת וטענה כי הוא מסוגל לבצע את עבודות השירות ואף לא מסמך אחד התומך בטענה זו. מסמך המעיד על לימודיה של בתו בפנימיה, יכל היה לתמוך בטענותיו אלה של העותר, אולם, כאמור, מסמך כזה לא הוצג, לא בשימוע השני וגם לא בתיק דנן.

25. משכך, לא נותר לי אלא לקבוע כי החלטת הממונה בדבר הפקעת עבודות השירות של העותר הינה סבירה וכפועל יוצא מכך להורות על דחיית את העתירה.

סוף דבר, העתירה נדחית.

העותר יתייצב ביום 10.9.2025 עד השעה 9:00 בבית המעצר קישון, לריצוי יתרת התקופה כפי שיקבע הממונה, במאסר בפועל.

ניתן היום, ד' אלול תשפ"ה, 28 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.